

Zondag 13 juni 1915 – enige editie

Onze correspondent schrijft uit Brussel:

Een nieuwe proclamatie, gedagtekend 5 juni, maakt te Gent het volgende bekend:

1°. De gemeente Schoonaarde, waar op 24 april tweemaal een poging is gedaan treinen te doen ontsporen door het neerleggen van stenen, is, op bevel van de opperbevelhebber van het leger, tot een boete van 5000 mark veroordeeld.

2°. De gemeente St.-Gillis (bij Dendermonde) waar in de nacht van 7 april een signaallantaarn, behorende tot het station Baasrode-Zuid, is weggenomen en vernield, is op bevel van de opperbevelhebber van het leger veroordeeld tot een boete van 5000 mark.

Dit wordt ter kennis van het publiek gebracht.

De chef van het burgerlijk bestuur,
Von Keudell, regeringsraad.

De gemeente Melle, die, zoals gemeld, tot 20.000 mark boeten was veroordeeld wegens vernieling van telegraafleidingen, had slechts 5000 mark kunnen storten. Toen nu de tijd van uitstel verstreken was, meldde men zich op het gemeentehuis en nam, nadat het gemeentebestuur verklaard had in de onmogelijkheid te verkeren het ontbrekende te betalen, de burgemeester, baron van Pottelsberghe de la Potterie, gevangen en voerde deze naar Gent, Dit gebeurde op 3 juni.

Nu meldt de Gentse Bien public van 10 juni dat de inwoners van Melle de resterende 15.000 mark hebben bijeengebracht en de burgemeester weer in vrijheid is gesteld.

Bij besluit van 7 juni zijn de prijzen van levend slachtvee te Brussel bepaald op: vette ossen en vaarzen 145 F, stieren en magere ossen 130 F, koeien 120 F, varkens 210 F, kalveren 155 F, schapen 165 F, alles per 100 kg.

De houding van België heeft een nieuwe verdediger gevonden in Emile Waxweiler, directeur van het Sociologisch Solvay-instituut te Brussel, die in een bij Payot & Cie te Parijs en Lausanne verschenen en in Zwitserland geschreven werk, getiteld La Belgique neutre et loyale, de verschillende van Duitse zijde geuite beschuldigingen op uitvoerige wijze behandelt.

Wij lezen daarin o.m.: "Indien België gedacht had aan een militaire samenwerking met Frankrijk, zou het dan zijn bestellingen niet gedaan hebben in de Franse fabrieken? Overigens is er in de loop van de oorlog een voor het Belgische leger zeer kritieke toestand geboren: daar het de uit Duitsland verwachte leveranties niet ontvangen had en het bovendien gedwongen was zijn militaire en productiebasis naar Frankrijk te verleggen, had het met een materieel en met oorlogsvoorraden te doen van een geheel ander type dan het zijne. En het is eerst na een ernstige studie van de Belgische en Franse ingenieurs mogelijk geweest, een oplossing te verkrijgen van het ingewikkelde vraagstuk: om het van Duits materieel voorziene Belgische leger van een enigszins gewijzigd Franse type van munitie te voorzien.